

Σχετικά με τη σύλληψη 4 συντρόφων μας κατά τη διάρκεια αφισκοκόλλησης ενάντια στη Λευκή Νύχτα του Εμπορικού Συλλόγου και του Δήμου Ξάνθης

Την Δευτέρα 7 Μάρτη έγινε προγραμματισμένη αφισκοκόλληση της συλλογικότητας μας με τη συνδρομή συντρόφων και συντροφισσών από άλλες συλλογικότητες. Προς το τέλος της αφισκοκόλλησης, μας σταμάτησαν μπάτσοι οι οποίοι αφού έλεγξαν τα στοιχεία όλων μας, επιλεκτικά προσήγαγαν 4 άτομα της συλλογικότητας μας καθώς και έναν περαστικό που μας υπερασπίστηκε εμπράκτως. Αφού μεταφερθήκαμε στο ΑΤ Ξάνθης μας ενημέρωσαν ότι δεν υπήρχε καταγγελία, ότι η σύλληψή μας ήταν πρωτοβουλία "του οργάνου" και ότι θα γίνει "μήνυση για πταισματική παράβαση" (παράβαση κάποιου νόμου περί αφισκοκόλλησης). Φυσικά δεν έχασαν την ευκαιρία οι μπάτσοι του τμήματος πολιτεύματος να έρθουν και να εξετάσουν οι ίδιοι, τα σακίδια μας. Τον περαστικό που προς τιμήν του μας υπερασπίστηκε, τον αφήσαν ελεύθερο άνευ κατηγοριών.

Η αφισκοκόλληση ήταν μέρος της καμπάνιας της συλλογικότητας μας ενάντια στα απελευθερωμένα ωράρια εργασίας και συγκεκριμένα ενάντια στην λευκή νύχτα που αποφάσισε ο εμπορικός σύλλογος για το βράδυ της Παρασκευής 11 Μάρτη και συνεπάγεται την παράταση του ωραρίου των εμπορικών καταστημάτων μέχρι τις 12 το βράδυ. Η αφορμή είναι το λαϊκόλουμπεν πανηγύρι που ονομάζεται ξανθιώτικο καρναβάλι, άλλη μια 'γιορτή' κατανάλωσης σουβλακιών και αλκοόλ, που μετατρέπει την πόλη κάθε χρόνο σε μια ατελείωτη ταπετσαρία σεξιστικών αφισών που δεν ρυπαίνουν μόνο την πόλη αλλά κυρίως τη νοημοσύνη μας. Ο ολοκληρωτισμός της εργασίας δεν έρχεται μόνο με τα σύγχρονα νταχάου για τους μετανάστες εργάτες, αλλά και μέσα από τα γκλίτερ, τα θεάματα μαζικής κατανάλωσης και τα ψεύτικα χαμόγελα των αφεντικών, μικρών και μεγάλων. Και είναι και δική μας ευθύνη να το ανατρέψουμε. Όπως και παλιότερα με αφορμή την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας ή τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας θεωρούμε ότι κάνουμε το αυτονόητο. Το ελάχιστο που πρέπει να κάνουμε ως εργαζόμενοι/ες, ως νέο-προλετάριοι, που στην περίοδο κρίσης είδαμε την εργασιακή μας πραγματικότητα να γίνεται όλο και πιο δυσμενής και την εργατική μας αξιοπρέπεια να καταβαραθρώνεται από δεξιά κι «αριστερά». Είδαμε το μισθό μας να χάνεται, το ωράριο μας να ελαστικοποιείται, πιάσαμε τον εαυτό μας να παρακαλάει για λίγη προϋπηρεσία (κοινωφελή εργασία το λένε αυτοί, απλήρωτη εργασία το λέμε εμείς) και να σηκώνεται την Κυριακή για να ανοίξει το μαγαζί του αφεντικού του. Και τώρα σαν να μην έχει αρκετά λούσα και φώτα αυτές τις μέρες η πόλη θέλουν να μας εκθέσουν σαν προϊόν στις βιτρίνες της καρναβαλικής και κανιβαλικής τους λόξας.

Οι μπάτσοι είναι το οπλισμένο χέρι του κράτους και των αφεντικών και κάθε κίνηση τους αντανakλά τις αξίες και τις επιταγές της κυριαρχίας. Φυσικά και το περιστατικό στην αφισκοκόλληση μας, δεν είναι άσχετο με το περιεχόμενο της αφίσας και των υποκειμένων που την κολλούσαν. Φυσικά και η καταστολή δεν είναι απλά μια 'άνευ-πρόσημου' εφαρμογή κάποιων 'αντικειμενικών' νομοθετημάτων. Η καταστολή πάντα στόχευε και πάντα θα στοχεύει στα αγωνιζόμενα κομμάτια αυτής της κοινωνίας. Πάντα θα προσπαθεί να ξηλώσει από την συλλογική συνείδηση την αναπαράσταση της αλληλεγγύης, της αντίστασης, του αγώνα ενάντια σε όλα όσα μας κλέβουν τη ζωή. Και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που έχει για να το πετύχει: από τη βιομηχανία διώξεων για τον πολιτικό παροπλισμό των ενεργών αγωνιστών και την οικονομική αφαιμάξη των οργανώσεων τους, τις συνεχείς παρενοχλήσεις από τις δυνάμεις καταστολής μέχρι τις φασιστικές- παρακρατικές επιθέσεις στις δομές του κινήματος και τις μαφιόζικες επιθέσεις με μαχαίρια σε συντρόφους.

Ε λοιπόν, με χαρά ενημερώνουμε κάθε ενδιαφερόμενο ότι η καταστολή σε καμιά περίπτωση δεν μας αποδυναμώνει. Ίσα ίσα μας πείθει ολοένα και περισσότερο για τον δρόμο που έχουμε επιλέξει να βαδίσουμε. Μας πεισμώνει ακόμα παραπάνω στον αγώνα για την κοινωνική επανάσταση. Μας δένει και μας ενώνει, ώστε να είμαστε ακόμα πιο δυνατοί για την επόμενη επίθεση που θα δεχτούμε. Μας δίνει δύναμη να βγούμε και την επόμενη μέρα στο δρόμο γνωρίζοντας ότι όλα όσα πολεμάμε είναι εκεί απέναντι και επιτίθενται γιατί νοιώθουν φόβο. Ας κάνουν λοιπόν τη δουλειά τους. Έτσι κι αλλιώς δικά τους είναι τα 'έργα' στα οποία εμείς εναντιωνόμαστε. Αλλά να είναι σίγουροι ότι εμείς θα είμαστε συνεπείς στο πώς απαντάμε σε τέτοιου είδους προσπάθειες τρομοκράτησης του κινήματος. Και θα απαντάμε πάντα συλλογικά και δυναμικά υπερασπιζόμενοι τις πολιτικές μας θέσεις και διεκδικώντας το χώρο που μας ανήκει. Και δε θα βαρεθούμε να καταδικάζουμε στο δρόμο και αδιαμεσολάβητα την εργασιακή αθλιότητα, το φασισμό και τη ξενοφοβία που θέλουν να συνηθίσουμε.

Μπάτσοι, δικαστές, αφεντικά, δήμαρχοι, φασίστες, μαφιόζοι, ρουφιάνοι βάλτε το καλά στο μυαλό σας:

Θα υπερασπιστούμε την πολιτική μας ύπαρξη, τους συντρόφους μας, τις δομές του κινήματος με κάθε μέσο.

